

[Energiministeren]

tigt at fastholde kun de mest principielle synspunkter.

Jeg tror, det er vigtigt at erindre sig, at der såvel i hensigten bag dette lovforslag som i alle de synspunkter, der fra mange partiers side har været lagt frem i de seneste år, har været overensstemmelse også med regeringens hensigt om at klarlægge det parlamentariske ansvar, og jeg skal gerne bidrage mit til, at vi i det kommende udvalgsarbejde vil være i stand til ved en formentlig fælles behandling af de to lovforslag at finde et godt resultat.

Men selve lovforslaget her må regeringen altså tage afstand fra.

Poul Nielson (S):

Hvis regeringen havde taget en anden stilling til det radikale lovforslag, havde det været muligt, sådan som fru Lone Dybkjær udtrykker håbet om, at få et bredt flertal bag en lovgivning om D.O.N.G. Vi kan i det store og hele fra socialdemokratiets side støtte den tankegang og også det forslag, de radikale har fremsat her.

Jeg synes, energiministeren tager fejl i sin karakteristik af repræsentantskabet, netop fordi det er fremhævet i det radikale lovforslag, at det er et repræsentantskab inden for de rammer, der allerede i forvejen i aktieselskabsloven er angivet for et repræsentantskabs virksomhed og rolle i det hele taget. Jeg forstår ikke, hvorfor det skal være nødvendigt med den misforståelse.

Man kan diskutere, om kombinationen af såvel et repræsentantskab som en repræsentation i bestyrelsen går for langt med hensyn til – om man så må sige – at reducere ministerens mulighed for uhindret at levere varen. Sådan som det er lavet her, vil vi kunne acceptere det, men hvis de radikale ønsker at reducere omfanget af repræsentationen i bestyrelsen, vil vi være åbne over for at drøfte det med de radikale, netop fordi der har været indvendt, at det ansvar, man kan gøre gældende over for ministeren, måske bliver lidt begrænset, hvis ministeren ikke med sikkerhed formelt kan siges altid at kunne få sin vilje i bestyrelsen.

Nu er det imidlertid sådan også efter det radikale forslag, at man må gå ud fra, at nogle af de ikke af ministeren valgte også politisk set vil være på linje med ministeren.

Ellers sad ministeren jo ikke, hvor han sidder som minister. Det er jo også parlamentarisk betinget, hvordan den repræsentation vil komme til at se ud. At regne dem alle sammen til sine ikke-venner i bestyrelsen, mener jeg er en unødvendig – det er nr. 2 – fejl i den kalkule.

Som sagt: vi vil kunne gå positivt ind i det her, og vi mener, at der burde være grundlag for hurtigt at kunne få vedtaget dette lovforslag. Det er en illusion, at man ved en lovgivning skulle kunne fjerne alle de spørgsmål, der i øvrigt kan og skal diskuteres og debatteres hele tiden, men præcis de ting, der har været kritiseret med hensyn til indsigten og rollerne osv., er rimeligt ordnet med de radikales forslag.

Det ligger også tæt op ad det, vi drøftede sidste forår med det radikale venstre og med kristeligt folkeparti. Fordelen ved dette forslag er, at vi ved, at ikke bare de radikale og altså også socialdemokratiet går ind for det, men vi ved også fra, hvad der offentligt er blevet tilkendegivet sidste forår, at kristeligt folkeparti er enig i dette forslag. Vi går ud fra, at man mente, hvad man sagde sidste forår, og der er intet nyt. Vi har en anden regering nu, men vi ved, hvad kristeligt folkeparti mener om denne sag. Så jeg mener, at flertallet skulle kunne blive både tilstedeværende og rimelig bredt. Men det kan kun blive helt bredt, hvis regeringen også stemmer for det radikale forslag.

Annelise Gottfredsen (KF):

Om de generelle problemer, som er blevet drøftet i forbindelse med det foregående lovforslag, skal jeg naturligvis ikke tage debatten op igen, og jeg kan da også henvise til ministerens udtalelser om de radikales lovforslag, som jeg kan tilslutte mig.

Jeg kan konstatere, som ministeren også har gjort, at målene er de samme, som vi har, og som regeringen kommer med i sit oplæg, men at midlerne tilsyneladende er noget forskellige. Men jeg kan forstå, at fru Lone Dybkjær er åben over for forhandlinger om de enkelte punkter, og det ser vi naturligvis frem til med forventning.

De radikales forslag om repræsentantskabet opfylder efter min opfattelse ikke ønsket om, at folketinget i tide får indsigt i de nye former for virksomhed. I hvilket omfang det